

Truman Capote, des de Palamós

Em llevo molt d'hora, perquè els pescadors surten al mar a les cinc del matí

El periodista i escriptor nord-americà Truman Capote va néixer el 30 de setembre del 1924 i va morir el 25 d'agost del 1984. Va passar tres temporades a Palamós: les primaveres i estius dels anys 1960, 1961 i 1962. Hi va trobar la tranquil·litat necessària per escriure la seva obra mestra: *A sang freda* (<http://www.catorze.cat/noticia/1479/truman/capote/sense/manilles>), una novel·la de no-ficció sobre l'assassinat de la família Clutter en un poble de Kansas, el 1959. Reproduïm fragments de cartes que va escriure des de Palamós, en una casa -avui ja enderrocada- que donava a la platja de la Catifa. Hi vivia amb el també novel·lista Jack Dunphy, el seu company sentimental. A Palamós es va assabentar de la mort de la seva amiga Marilyn Monroe.

Foto: www.museudelapesca.org

28 d'abril de 1960 (A Alvin Dewey -detectiu del cas Clutter- i la seva dona, Marie)
Des de Casa Millar, carrer Catifa, Palamós.

Hem trigat quatre dies a creuar França en cotxe i arribar fins aquí. Un viatge encantador, primavera a tot arreu, prats verds, flors silvestres i un temps preciós.

Llàstima que el menjar espanyol no sigui gaire bo, si no és que t'agrada cuinar-ho tot amb oli d'oliva. A mi, no. Malgrat això, la casa té el seu encant. Està en un poble de pescadors, just al costat de la platja. L'aigua és tan blava i cristal·lina com l'ull d'una sirena. Em llevo molt d'hora, perquè els pescadors surten al mar a les cinc del matí i fan un soroll que ni Rip Van Winkle* podria continuar dormint. Però em va bé per treballar, *n'est-ce-pas?*

He llogat aquesta casa només fins al 15 de juny. Després me n'aniré a una altra part de la costa espanyola, o potser a Portugal. O Itàlia. O França. Qui ho sap?

* Protagonista d'un conte de Wahington Irving sobre un home que es desperta després d'haver estat dormint durant vint anys.

22 de maig del 1961 (A Alvin i Marie Dewey)

Ara sóc a l'equador del llibre. Per cert, Alvin, et fa res si afegeixo algun ?diables? o ?maleït siga? als teus diàlegs? És que en algunes escenes més aviat sembles un escolanet.

4 de juliol del 1961 (Al seu amic Andrew Lyndon)

El més bonic de la Costa Brava és que està molt passada de moda. Aquí no ve ningú ni vol venir ningú, excepte una pila de lleters anglesos i de conductors de tramvia alemanys. Vaig per la meitat del llibre i crec que m'hauria de quedar a l'estranger fins que l'acabi, però potser no.

4 de setembre de 1961 (A Alvin i Marie Dewey)

La pel·lícula *Esmorzar amb diamants* (Breakfast at Tiffany's) s'estrena el 20 de setembre a Nova York, al Radio City Music Hall. Podria haver viatjat gratis a NY -els productors volien que assistís a l'estrena-, però vaig decidir que era millor quedar-me a Kansas, que és on sóc la major part del temps.

8 d'agost del 1962 (Al crític literari Newton Arvin)

No em puc creure que Marilyn M. [Monroe] hagi mort. Era una noia de tan bona pasta, tan pura, en realitat, que estava més a prop que ningú de ser un ésser angelical. Pobra criatureta. Que Déu l'aculli en el seu si.

Has llegit l'article de John Aldridge a *The Times Book Review*? Et pots creure que m'ataqui a mi, a Norman Mailer, etcètera? Em vaig posar fet una fera, no cal ni dir-ho, però també em va semblar una pila de merda. Afirmacions genèriques sense aportació de proves: ?Capote constitueix el clàssic exemple de precocitat aplicad a tota una carrera?. Què significa això? Per favor, digue'm quina opinió et va merèixer l'article, si és que el vas llegir.

8 d'agost del 1962 (A Alvin i Marie Dewey)

Ahir va passar una gran aventura: un incendi forestal va cremar la finca del costat de la nostra i gairebé ens va engolir. Quan els bombers (eren quasi 400) ens van dir que havíem d'abandonar la casa, l'única cosa que vaig agafar va ser El Llibre i tot el material relatiu al llibre. Però la casa es va lliurar del foc, gràcies a Déu. Em sento molt desgraciat per la mort de Marilyn Monroe: era una noia tendríssima i una bona amiga. L'estimava.

10 de setembre de 1962 (A l'editor Bennett Cerf, fundador de Random House)

Sobre *A sang freda*: segueixo treballant en la tercera part (de les quatre): és la més llarga, unes quaranta mil paraules, i quan l'acabi (espero que al febrer) aniré directe cap a casa. Aleshores ja tindrè escrites tres quartes parts del llibre, i l'última la redactaré allà. Evidentment, tingues en compte que no puc acabar-lo fins que el cas tingui un final jurídic, ja sigui l'execució de Perry i Dick (el final més plausible) o la commutació de la pena (altament improbable).

Crec que la meva feina et complaurà. Si pensaves que la primera meitat del llibre era apassionant, espera a veure'n la segona! No obstant, és veritat que es tracta de l'obra més difícil que he escrit en la meua vida (i tant si ho és), una obra dolorosa amb la qual he conviscut dia i nit durant molt temps. Però haurà valgut la pena: ho sé.

L'antiga platja de la Catifa de Palamós, on va viure Truman Capote. Foto: www.palamos.cat

Tràiler de la pel·lícula *Capote*, dirigida per Bennett Miller el 2005: V?deo:

<https://www.youtube.com/watch?v=cjvBYqp8b6U>

Truman Capote fa un cameo a la pel·lícula *Annie Hall* de Woody Allen. Quan Allen diu a Diane Keaton "Aquest seria el guanyador d'un concurs de dobles de Truman Capote", el qui passa és l'autèntic Truman Capote: V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=KzHrdq_k8Ys

Tràiler de la pel·lícula *Esmorzar amb diamants*, dirigida per Black Edwards el 1961: V?deo:

<https://www.youtube.com/watch?v=eJJvjGKhscA>

Un placer fugaz
Correspondencia
Truman Capote

Lumen

© The Truman Capote Literary Trust, 2004

© de l'edició en castellà: Random House, 2004

